

Projev na XXXIII. zasedání Akademického sněmu AV ČR **dne 16. prosince 2008**

Vážené členky a členové Akademického sněmu, vážení hosté, dámy a pánové,

na dnešním zasedání Akademického sněmu nás čeká volba kandidáta na funkci předsedkyně či předsedy Akademie věd České republiky na příští čtyřleté funkční období, kterou zahájíme **konstituování nových vedoucích orgánů naší Akademie na léta 2009 – 2013**. S tímto „střídáním stráží“, o jehož významu chci v závěru ještě mluvit, bude samozřejmě souviset i hlubší zhodnocení činnosti a vývoje Akademie za uplynulé čtyři roky, shrnutí pozitivních výsledků i nedostatků a případná doporučení pro práci nově zvolené Akademické a Vědecké rady. Tento podrobnější rozbor a hodnocení Vám však hodlám předložit až na příštím zasedání Akademického sněmu dne 24. března 2009, kterým skončí jak moje funkční období jako předsedy Akademie, tak i funkční období celé Akademické rady, Vědecké rady Akademie i jejich pomocných a poradních orgánů. Dnes bych proto rád jen krátce komentoval písemnou zprávu o činnosti Akademické rady za osm měsíců od našeho posledního sněmovního jednání.

Jak víte, proběhla v několika posledních měsících **kontrola a průběžné hodnocení řešení výzkumných záměrů pracovišť Akademie za léta 2005 – 2007 a výsledků vědecké a odborné činnosti pracovišť za toto tříleté období**. Tuto kontrolu a hodnocení, které vyplývaly z platného zákona o podpoře výzkumu a vývoje, prováděly panelovou metodou tři vysoce kvalifikované nezávislé hodnotící komise s výrazným podílem externích odborníků. Pro hodnocení bylo shromážděno značné množství podrobných věcných podkladů, při čemž si však použitá metodika nevyžádala nepřiměřené administrativní zatížení ústavů. Závěrečné protokoly o výsledcích hodnocení byly dány

pracovištím k vyjádření a po vypořádání jejich připomínek jim byly v konečné podobě rozesílány. Celková závěrečná zpráva o průběžném hodnocení byla zveřejněna na interních stránkách Akademie věd . Nejpodstatnějším výsledkem hodnocení je, že se objektivně potvrdilo to, o čem jsem se na základě vlastních poznatků a zkušeností přesvědčil i sám, totiž že **vědecká výkonnost soustavy pracovišť AV ČR jako celku se soustavně zvyšuje**. Do kategorie A, v níž je převážná většina vědeckých útvarů pracoviště hodnocena na úrovni srovnatelné s evropským standardem a některé týmy lze srovnávat se světovou špičkou, mohlo být na základě hodnocení zařazeno plných 73 % našich pracovišť nebo jejich částí. Zbývajícím 27 % pracovišť byla přiznána kategorie B, odpovídající tomu, že na pracovišti jsou týmy dosahující evropské úrovně a převážná většina vědeckých útvarů představuje špičku v národním měřítku. Pro celkový vývojový trend pak je příznačné zvláště to, že 22 pracovišť bylo na základě dosažených výsledků zařazeno výše než při vstupním hodnocení před třemi lety. Závěrem hodnocení tedy bylo, že Akademická rada schválila pokračování a tedy i další financování všech stávajících výzkumných záměrů. Jak bylo již dříve přislíbeno, nebyly z výsledků tohoto průběžného hodnocení vyvozeny žádné zásadní závěry pro další institucionální financování výzkumných záměrů. Na základě provedených analýz však Akademická rada rozhodla o dílčí korekci odstupů v koeficientech pro výpočet dotací z dosavadních 4,5% na 4,9%.

Jako doklad celkového pozitivního vývoje vědecké výkonnosti pracovišť AV ČR lze uvést i těchto několik namátkou vybraných významných výsledků a dalších událostí v životě Akademie věd za poslední měsíce.

Začnu gratulací těm, kterým byly letos uděleny nejvýznamnější mimoakademické ceny. V první řadě to je Pavel Hobza z Ústavu organické chemie a biochemie za Národní cenu a cenu Patria dostal Josef Paldus, bývalý pracovník Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského. Oba ocenění jsou žáky a mladšími spolupracovníky našeho čestného předsedy Rudolfa Zahradníka. Zvláštní cenu Všeobecné zdravotní pojišťovny získal Radim Šrám z Ústavu

experimentální medicíny a cenu Doctorandus Magistra Alena Čížková, která pracovala na našem Fyziologickém ústavu a v Centru aplikované genomiky, které vedu já (abych se také pochválil). Cenou předsedy Rady pro výzkum a vývoj premiérem Topolánkem byl oceněn také člen našeho Sněmu Cyril Höschl. Medaili Učené společnosti ČR dostali Antonín Holý z Ústavu organické chemie a biochemie a František Šmahel, předseda VR Akademie z Centra medievistických studií a cenu Učené společnosti Jana Humpolíčková z Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského. Medaili Josefa Hlávky dostali František Kaštánek z Ústavu chemických procesů a Jiří Pechar z Filosofického ústavu. Cenu Josefa Hlávky pro mladé vědce obdrželi Lukáš Král z Fyzikálního ústavu, Kamila Réblová z Biofyzikálního ústavu, Jiří Šedý z Ústavu experimentální medicíny, Jiří Pinkas z Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského a Michal Šimůnek z Ústavu pro soudobé dějiny. Zatliskejme všem těmto oceněným.

Na základě iniciativy Astronomického ústavu AV ČR se Česká republika stala řádným členem ESA (European Space Agency). Někteří pracovníci Akademie byli vládními orgány jmenováni do výborů ESA, ve kterých již začali pracovat. Podporujeme to, aby ustavení plánované vládní agentury koordinovalo MŠMT, které nejlépe zabezpečí vyváženou orientaci na výzkum a aplikace.

Dne 9. prosince 2008 se v Ústavu fyziky plazmatu uskutečnilo první zažehnutí plazmatu na tokamaku Kompass D, který je přesně zmenšeným modelem připravovaného tokamaku ITER.

Kolegové z Fyzikálního ústavu ve spolupráci s vědci z Japonska a Španělska představili a na základě kvantových výpočtů vysvětlili novou metodu atomární manipulace, která umožňuje tzv. atomární psaní. Výsledek byl publikován v časopise Science. Spolu s předešlým objevem této skupiny, publikovaným v časopise Nature v roce 2007, tak bylo umožněno vytvářet přesně specifikované nanostruktury požadovaných chemických a fyzikálních vlastností. Význam těchto dvou časopisů, tedy Science a Nature, je někdy přeceňován, ale přece jen, publikace v nich jsou obzvláště prestižní a s radostí

konstatují, že jsme v nich v letošním roce publikovali celou řadu dalších prací. To v minulosti nebývalo.

V Argentině byla v listopadu dokončena stavba jižní větve gigantického detektoru Observatoře Pierra Augera. Pracovníci Fyzikálního ústavu se podílejí na tomto projektu spolu s více než čtyřmi sty fyziků ze 70 institucí a 17 zemí. Observatoř se rozkládá na ploše více než 3000 kilometrů čtverečních v argentinské provincii Mendoza a tvoří ji síť 1600 povrchových detektorů a 24 fluorescenčních teleskopů, pro něž dělá přesná zrcadla společně pracoviště Akademie a Univerzity Palackého v Olomouci.

Na 50. Mezinárodním strojírenském veletrhu v Brně prezentoval Ústav přístrojové techniky ve spolupráci s firmou Mesing a Českým metrologickým institutem výsledek projektu Tandem – Laserový nanokomparátor pro kalibrace délkových snímačů, který obdržel Cenu časopisů Technický týdeník a Automatizace. Tato metoda bude zařazena do národní metrologické soustavy ČR v oblasti měření délek. Pracovníci tohoto ústavu přispěli též podstatným podílem k vytvoření technologie ochranných holografických prvků nové generace vyráběných ve firmě Optaglio, za niž byla udělena letošní cena České hlavy v kategorii Industrie.

Pracovníkům Ústavu struktury a mechaniky hornin byl udělen patent na kompozity pro náhrady kostí, jejichž póry výrazně podporují vrůstání kostní tkáně.

Ústav organické chemie a biochemie spolu s belgickou Katolickou univerzitou v Lovani a Univerzitou v Lutychu za podpory řady belgických a holandských investičních firem zahájily činnost spin-off společnosti, která se specializuje na vývoj antivirových léčiv pro veterinární účely. Nová biofarmaceutická společnost již úspěšně završila první kolo financování a díky investicím soukromého kapitálu získala 8,5 milionu euro. Ústav organické chemie a biochemie navíc získal i dva prestižní evropské granty, tzv. „ERC advanced grants“.

V Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského byla vyvinuta nová mikrospektroskopická technika časově rozlišené fluorescenční korelační spektroskopie (FLCS), kterou lze studovat strukturní anomálie DNA.

Skupina pracovníků z Ústavu systémové biologie a ekologie publikovala v časopise Nature historicky první strukturu restriční podjednotky endonukleázy Typu I. A v témže časopise byl publikován i objev pracovníků Parazitologického ústavu Biologického centra AV ČR v Českých Budějovicích, týkající se nově kultivovaného organismu příbuzného výtrusovci, který je původcem malárie, což otevírá nové perspektivní možnosti pro léčbu této choroby.

Na Ústavu molekulární genetiky identifikovali gen samčí sterility s významným aplikačním potenciálem i pro humánní medicínu. Práce je publikována v časopise Science.

Ústav pro českou literaturu dokončil dvěma rozsáhlými svazky monumentální dílo „Lexikon české literatury“, který v encyklopedické podobě předkládá mimořádně hodnotnou souhrnnou informaci o celých dějinách českého písemnictví. Vydáním tohoto díla osvědčilo i nakladatelství Academia vysokou úroveň své současné činnosti.

Historický ústav a Ústav pro soudobé dějiny vydaly syntetické dílo „Dějiny Českých zemí“. Po dlouhé době tu jde o souhrnné dílo určené široké kulturní veřejnosti, které by mělo být přeloženo do angličtiny i dalších jazyků a mělo by v této formě přispívat k poznání našich dějin v zahraničí, a to zejména ve spojení s naším předsednictvím EU.

Ústav státu a práva byl pořadatelem uzavřeného akademického kolokvia „Dopady ratifikace lisabonské smlouvy (právní a institucionální aspekty)“, které nejen zhodnotilo průběh ratifikačního procesu, ale zabývalo se i dopadem případného přijetí Lisabonské smlouvy na vnitrostátní právní řád a fungováním unijních a národních institucí s ohledem na nadcházející předsednictví České republiky v Evropské unii.

Společný projekt Archeologického ústavu v Brně, Archeologického ústavu SAV a Polské akademie umění v Krakově „Moravia Magna“ získal na 82. valném shromáždění Union Académique Internationale nejvyšší ocenění při hodnocení za uplynulé čtyřleté období.

A na závěr bych tentokrát vedle vlastních výzkumných výsledků rád připomenul i mimořádně bohatou a úspěšnou aktivitu naší Akademie v oblasti propagace a popularizace vědy. Obzvláště oceňuji jednak ukončený projekt „Otevřená věda“, zaměřený na zlepšení výběru a přípravy vědecky talentovaných středoškolských studentů, a jednak letošní 8. Týden vědy a techniky a Dny otevřených dveří ve dnech 3. – 9. listopadu 2008, jichž se na více než stovce přednášek, výstav a dalších centrálních akcí a při prohlídkách 72 pracovišť našich ústavů zúčastnilo přes 25.000 zájemců.

Přes všechny tyto celkově pozitivní výsledky si však musíme přiznat a stále připomínat, že Akademie věd jako celek stále ještě není na místě, na němž ji všichni chceme vidět, tedy na místě přední evropské vědecké instituce v plném rozsahu a významu tohoto slova. Naše dominantní postavení v České republice, snadno dokumentovatelné světovými databázemi, nestačí.

A nyní mi dovolu, abych obrátil Vaši pozornost k některým aktuálním otázkám **probíhající celostátní reformy výzkumu, vývoje a inovací** a tedy i na právní, ekonomický a organizační rámec, v němž konáme a zejména v blízké budoucnosti budeme konat naši vědeckou práci.

Přeměnou našich pracovišť na veřejné výzkumné instituce jsme se podrobně a z různých hledisek zabývali na řadě předchozích zasedání Sněmu. Dva roky po jejím uskutečnění můžeme jen znovu potvrdit, že po právní, ekonomické a organizační stránce je tato přeměna – až na dořešení několika jednotlivostí – úspěšně a bez vážnějších problémů dokončena. Ještě důležitější však je, že některé ústavy začínají již iniciativně využívat nové pracovní a ekonomické možnosti, které jim forma veřejných výzkumných institucí nabízí, budují si užitečné externí kontakty a spolupráce, vytvářejí subjekty umožňující

rychlejší a účinnější uplatnění a využití jejich výzkumných výsledků v praxi v národním i mezinárodním měřítku. Letos byla například dokončena 1. část Inovačního biomedicínského centra Ústavu experimentální medicíny. Toto velmi žádoucí věcné využívání formy veřejných výzkumných institucí se však zatím týká jen několika málo pracovišť a na mnoha dalších, které mají obdobné příznivé podmínky a možnosti, tomu tak zatím není. Nad tím by se měli ředitelé i rady pracovišť zamýšlet a bude také úkolem této i příští Akademické rady, aby tyto nové možnosti účinněji podporovala. V této souvislosti Vám doporučuji i využívání služeb nově zřízeného **Informačního centra Akademie věd pro inovace (ICAVI)** při Středisku společných činností, jehož úkolem je umožňovat ve spolupráci s Českou manažerskou asociací a se Svazem průmyslu a dopravy přímá osobní, oborově cílená setkávání našich pracovníků s čelnými představiteli podnikatelského sektoru. Značné možnosti rozvoje vazeb našich pracovišť se společenskou a ekonomickou praxí nabízejí také **smlouvy o partnerství a spolupráci Akademie se samosprávnými celky**, které máme v současné době uzavřeny již ve třech českých a moravských krajích.

V souvislosti s problematikou veřejných výzkumných institucí bych rád dal k uvážení ještě jeden námět. Při restrukturalizaci pracovišť v souvislosti s přechodem na veřejné výzkumné instituce jsme zřídili Biologické centrum AV ČR v Českých Budějovicích jako jednu velkou veřejnou výzkumnou instituci, kterou tvoří pět velmi samostatných vědeckých ústavů a společná hospodářská správa. Dvouleté zkušenosti ukazují, že se toto uspořádání osvědčilo a že Biologické centrum po všech stránkách úspěšně funguje. Aniz bych cokoli vnucoval, dávám Vám proto k uvážení, zda by nestálo za to přemýšlet o vytvoření podobné organizační formy i na dalších pracovištích, kde k tomu jsou vhodné věcné i organizačně-technické předpoklady.

Hlavní pozornost je ovšem v současné době upřena na další přípravu **Reformy systému výzkumu, vývoje a inovací**, jejíž zásady schválila vláda v březnu letošního roku. Tuto reformu vítáme, pokládáme ji za potřebnou a

souhlasíme i s jejími hlavními zásadami. Jeden z hlavních právních dokumentů reformy, totiž **novela zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje**, se v současné době již projednává v Poslanecké sněmovně. I když ne všechny naše připomínky byly do tohoto dokumentu zapracovány, uvítali bychom jeho brzké přijetí.

Samo přijetí zákona 130 však ještě zásadní změnu k lepšímu v oblasti výzkumu a vývoje nepřinese. Neodmyslitelnou další podmínkou této změny bude **soustavné a urychlené zvyšování veřejných i soukromých výdajů na výzkum alespoň na úroveň průměru Evropské unie, při čemž musí být v souladu s poměry ve vyspělých zemích zajištěn i přiměřený podíl výdajů na základní výzkum.**

A konečně má pro správný účinek reformy klíčový význam i vypracování **co nejobektivnější a nejspravedlivější metodiky hodnocení výsledků výzkumu a vývoje**, které má být - po předpokládaném ukončení existence dosavadního institutu výzkumných záměrů - základem diferencovaného institucionálního financování výzkumných organizací a tedy i jejich existence, rozvoje či útlumu. Přes dlouhodobé intenzivní úsilí, které této problematice věnujeme, však nejsme s dosavadním vývojem spokojeni. Bylo sice uznáno, že tzv. bodové hodnocení má být jen jedním a nikoli jediným nástrojem pro regulaci institucionálního financování a došlo i k některým pozitivním změnám ve vlastní metodice hodnocení, ale všechny problémy se ještě zdaleka nepodařilo vyřešit a s vyřešením jedněch se opět objevují další. Tak např. bylo na první pohled spravedlivěji vyřešeno hodnocení časopiseckých publikací v různých oborech, zároveň však vzniklo nebezpečí, že dojde k deformaci výsledného počtu bodů podle počtu časopisů v daném oboru. Další změnou je dělení bodové hodnoty výsledku nikoli podle množství veřejných prostředků vložených do jeho vzniku, ale podle adres autorů výsledku. To je samozřejmě také spravedlivý princip, který však začíná mít pro pracoviště AV ČR negativní dopad vzhledem k nerovnoprávnému postavení AV ČR při přípravě doktorandů.

Již nyní totiž některé univerzity vyžadují, aby na publikacích doktorandů byly uváděny jejich adresy, což je sice formálně správné, ale nepřijatelné v případech, kdy práce doktoranda *de facto* v plném rozsahu vznikla na akademickém pracovišti, pod vedením jeho pracovníků a na jeho náklady. I z těchto příkladů je tedy zřejmé, že metodiku hodnocení bude třeba dále kriticky propracovávat, aby se její zamýšlené použití stalo pomůckou ke skutečně racionálnímu a efektivnímu rozdělování prostředků.

Další poznámka se týká jedné ze zásadních změn vyplývajících ze schválených zásad reformy i z projednávaného návrhu novely zákona č. 130/2002 Sb. Účelová podpora výzkumu, vývoje a inovací má být do budoucna v zásadě soustředěna pouze do dvou celostátních center – Grantové agentury ČR, jako poskytovatelky podpory grantových projektů orientovaných na základní výzkum, a nově zřízené Technologické agentury ČR, orientované na podporu aplikovaného výzkumu, vývoje a inovací. Pokud bude tato změna uzákoněna, dojde k postupnému ukončení činnosti naší vlastní Grantové agentury a také již nebudeme vypisovat nové účelově financované programy. Přitom je samozřejmé, že všechny již vyhlášené programy a veřejné soutěže řádně doběhnou a Akademie, resp. její Grantová agentura, je budou až do jejich ukončení administrovat. Perspektivně však pro nás z této změny jasně vyplývá požadavek, abychom byli na všech pracovištích ještě aktivnější **v uplatňování požadavků a návrhů pro Grantovou agenturu ČR a v těch oborech, kde to přichází v úvahu, plně počítali i s možnostmi získání podpory od budoucí Technologické agentury ČR.** Do této instituce totiž budou pravděpodobně alokovány značné finanční prostředky a je v našem i celospolečenském zájmu, aby byly efektivně využívány pro urychlení technického rozvoje našeho průmyslu a služeb na vyspělých vědeckých základech a nerozptylovaly se v různých sporných a neprůhledných aktivitách.

V závěru tohoto oddílu mé zprávy Vás ještě musím informovat o tom, že vláda ČR již před schválením novely zákona o podpoře výzkumu a vývoje

schválila svým usnesením z 20. října 2008 dokument, který by měl na připravovaný zákon vlastně spíše navazovat, totiž návrh **změn ve státní správě výzkumu, vývoje a inovací**. K tomuto dokumentu, který byl připraven velmi chvatně a před předložením vládě nebyl ani rozeslán do řádného připomínkového řízení, máme řadu výhrad. Byl totiž zpracován schematicky a pokud jde o AV ČR, i bez náležitého respektu k jejímu specifickému postavení a úkolům, které pro ni vyplývají ze zákona o Akademii a jejích vládou schválených Stanov. Důsledkem toho je, že se počet zaměstnanců Kanceláře Akademie věd má perspektivně snížit o celou polovinu. Přes naše výhrady ovšem toto usnesení vlády platí a bude nutno je postupně realizovat. To však hodláme učinit velmi uváženě tak, aby v Akademii věd byl i do budoucna řádně zajištěn nejen výkon vlastní státní správy, ale aby kvalitně a v řadě oblastí lépe a účinněji než dosud fungovala i společná výzkumná infrastruktura celé soustavy našich pracovišť a centrální podpora různých oblastí jejich činnosti. Zde bude třeba využít i některých dobrých zkušeností Střediska společných činností AV ČR jako veřejné výzkumné instituce, zabývající se infrastrukturou výzkumu. Na druhé straně je ovšem jasné, že toto Středisko je již nyní svou velikostí i složitostí a rozmanitostí svých aktivit na hranicích únosnosti a není možné je dále rozšiřovat.

Přecházím nyní k aktuálním otázkám evropské integrace našeho výzkumu a mezinárodní vědecké spolupráce. Zde stojí na prvním místě **historicky ojedinělá a neopakovatelná příležitost zásadně posílit naši výzkumnou základnu maximálním a efektivním využitím evropských strukturálních fondů**. O přípravě tzv. velkých projektů Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace jste, myslím, dostatečně informováni z našich předchozích zpráv a z médií. Chci zde proto jen zopakovat a potvrdit, že budeme dále prosazovat a podporovat kvalitně připravené velké projekty, které mají celoevropský význam a které budou znamenat vybudování trvalé špičkové výzkumné infrastruktury, tedy včetně projektu CESLAB, který nebyl Ministerstvem školství přijat. Tím

ovšem možnosti využití strukturálních fondů nejsou zdaleka vyčerpány, naopak, prostor pro iniciativu všech našich pracovišť se teprve nyní plně otevírá. Je potěšitelné, že několika našim ústavům (Ústavu experimentální medicíny, Ústavu pro jazyk český, Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského, Ústavu experimentální botaniky) již byly schváleny projekty v rámci operačních programů Praha-Adaptibilita a Praha-Konkurenceschopnost. V současné době běží výzvy programů Podnikání a inovace a Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Záleží proto jen na naší iniciativě a aktivitě, jak těchto, znovu zdůrazňuji, neopakovatelných možností dokážeme využít.

Již na minulém zasedání Sněmu jsem upozorňoval na důležitost aktivní účasti AV ČR na další ojedinělé události, totiž na **předsednictví České republiky v Evropské unii** v prvním pololetí roku 2009. Je potěšitelné, že vedle několika centrálních akcí, které k českému předsednictví uspořádá Akademie samostatně nebo ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, byly do kalendáře českého předsednictví jako doprovodné akce zařazeny i vědecké konference, které budou v prvním pololetí 2009 pořádat Fyzikální ústav, Ústav fyziky plazmatu, Biologické centrum, Botanický ústav, Ústav makromolekulární chemie a Sociologický ústav. Významné je i plánované zahájení roku astronomie 7. ledna za přítomnosti komisaře Potočnicka a dalších významných hostů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

dovolte mi nyní, abych se, jak jsem slíbil, v závěru svého vystoupení vrátil k prvořadě závažnému tématu **přípravy nového složení vedoucích orgánů naší Akademie na příští čtyřleté období.**

Doufám, že již v příštím bodu našeho dnešního jednání rozhodnete o kandidátce či kandidátu, kterého navrhnete vládě a prezidentu České republiky ke jmenování do funkce předsedy Akademie věd, a kterému budu moci dne 24. března 2009 tuto funkci předat. Bezprostředně po této volbě Vás však čeká

neméně náročný a důležitý úkol, totiž postavit novému předsedovi po bok co nejkvalitnější, ucelený a pracovitý tým jeho bezprostředních spolupracovníků – členů Akademické rady AV ČR. Naléhavě Vás prosím, abyste **výběru kandidátů do Akademické rady věnovali na všech pracovištích maximální pozornost** a navrhli za její členy odborně, organizačně i morálně nejzdatnější příslušníky naší akademické komunity. Úkoly, které budou před tímto novým výkonným orgánem Akademie věd stát, budou totiž velice náročné. Budou v sobě samozřejmě opět zahrnovat soustavnou administrativní práci, ale bude k nim patřit i houževnaté vnitřní úsilí o zvyšování úrovně našeho vědeckého výkonu, jež znamená nejen ještě výraznější podporu vynikajících vědeckých týmů a jednotlivců, ale i málo populární eliminaci slabé práce. A v neposlední řadě se od předsedy a Akademické rady očekává, že budou zdrojem neustálé iniciativy a nových dobrých nápadů ve všech rozmanitých oblastech naší činnosti. Tyto náročné úkoly může nová předsedkyně či nový předseda zvládnout opravdu jen za pomoci odborně i morálně silného a zároveň vnitřně soudržného a harmonického týmu.

Jestliže jsem až dosud hovořil o akademické exekutivě, tedy o předsedovi a Akademické radě, pak prosím, abyste neméně pozornost a péči věnovali i příštímu složení našeho centrálního koncepčního orgánu – **Vědecké rady Akademie**, jehož úloha i aktivita v souvislosti se vzrůstající složitostí celého vnitřního života naší instituce rovněž neustále roste. Zde máme výběr v několika směrech usnadněn: počet funkčních období členů Vědecké rady není omezen, lze do ní navrhnout i stávající ředitele pracovišť, je tu však značné povinné zastoupení externích vědců. A při výběru kandidátů bychom neměli zapomínat ani na vynikající starší příslušníky naší vědecké obce, které by již nebylo správné zatěžovat náročnou exekutivní prací, ale jejichž moudrosti a zkušenosti mohou být nejlépe zúročeny právě ve Vědecké radě.

Vážení členové Akademického sněmu, dámy a pánové, tolik jsem chtěl připomenout k nezávažnějšímu úkolu dnešního i příštího zasedání našeho Sněmu.

Děkuji Vám za pozornost.